

ПІСНЯ ТА СМІХ

Душа у хлопця тихо заспівала,
Забув, для чого він тут опинився,
Під ним ногам раптово тісно стало,
Неначе чудо-сон йому приснився.

Аж почали навколо озиратись
На нього, що сиділи по сусідству,
А дехто навіть голосно сміятись
Такому без причини лицедійству.

Збудив від сну учитель, це почувши,
І учня чемно попросив піднятись,
Із забуття відразу повернувшись,
Нещасний став сконфужено сміятись.

І пояснити вчинок свій не може,
І вибачення попросить не вміє,
Робить такого знає, що негоже,
Але, як діяти, не розуміє.

Відомо, пісня жити й будувати
У допомозі стане для хлопчини,
Але всі знають, без причин сміятись –
Завжди ознака перша дурачини.

Дата написання вірша: 2021-01-13